ବୈଜନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଗୁରମ୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 18,1998

[ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 – ଧାରା1 (3)– ହାଇଦ୍ରାବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ) ଅଧିନିୟମ, 1952 – ଧାରା 3 – ଅନୁସୂଚୀ – ଅନୁଲଗ୍ନକ 'A', 'B', 'C', 'D' ଏବଂ 'F' ।

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର (କୃଷି ଜମିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ 1954:ଧାରା 2.

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀ – ସମବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚୀ – ପ୍ରବେଶ 5 – ପରିସର – ପ୍ରବେଶ 5ରୁ କୃଷି ଜମିକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ – ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟ – ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି – ବିଭାଜନ – ବିଧବା – ଯୌଥ ପରିବାରର କୃଷି ଜମିରେ ଅଂଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି – ପୂର୍ବ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ବିଧବା ମହିଳାମାନେ ଯୌଥ ପରିବାରଙ୍କର କୃଷି ଜମିରେ ଅଂଶ ପାଇବାର ହକଦାର ନଥିଲେ କାରଣ କୃଷି ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅପିଲ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି – ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟର ବିଧାନସଭା କୃଷି ଜମି ସମେତ ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା – ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଣୀତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ର ଭାଷା ମୂଳ ଅଧିନିୟମ ପରି ସାଧାରଣ – 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଏବଂ 'ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସ୍ୱାର୍ଥ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ – ତେଣୁ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ କୃଷି ଜମିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ – ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରତିକାରମୂଳକ ଅଧିନିୟମ ଯାହା 1937 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିନ୍ଦୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବିଧବାଙ୍କ କଷ୍ଟକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ : ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ – ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଲାଭଦାୟକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଶବ୍ଦ ଅଧୀନରେ କୃଷି ଜମିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ ।

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର (କୃଷି ଜମିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1954 ଲାଗୁ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, 1952ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, କୃଷି ଜମି

ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି – ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଢଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ମାମଲାରେ AIR (1941) Federal Court 72, ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ

ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଥ

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4379/1996 ।

ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 266/1985 ରେ ତା.8.9.93 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଭି. ଦେଶପାଣ୍ଡେ, ପ୍ରମିତ ସକ୍ସେନା, ସୁହାସ ଏବଂ ଆନାକ୍ଲେଟୋ ଭିଗାସ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାକେଶ କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ସି. ଜି. ସୋଲସେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ମୃତକ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ, ନଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ରାମଶେଟ୍ଟି ନାମକ ଜଣଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ, ଯିଏକି ଜୁଲାଇ, 1954ର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଝିଅ । ରାମଶେଟ୍ଟି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ବୀରାପ୍ପା, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଯୌଥ ପରିବାର ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, କୃଷି ଜମିର ମାଲିକ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବୀରାପ୍ପାଙ୍କ ବିଧବା, ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ।

ବିଭାଜନ ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ନିୟମିତ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 84/78 ଅନୁଯାୟୀ ଉପୁଜିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଭାଜନ ଉପରେ, ରାମସେଟ୍ଟିଙ୍କ ବିଧବା ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯୌଥ ପରିବାରର କୃଷି ଜମିରେ ଏକ ଅଂଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଜମି ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ମୃତକ ରାମଶେଟ୍ଟିଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ, ଯୌଥ ପରିବାରର କୃଷି ଜମିରେ ଏକ ଅଂଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ କୃଷି ଜମିକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୀରପ୍ପାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଜୁଲାଇ,1954ରେ ରାମଶେଟ୍ଟିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବତନ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ହାଇଦ୍ରାବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ) ଅଧିନିୟମ, 1952 ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହା ଜୁଲାଇ

22,1953 ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସମ୍ମତି ପାଇଥିଲା, ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନ ଆଇନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କେତେକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 । ହାଇଦ୍ରାବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ) ଅଧିନିୟମ 1952ର ଯୋଜନା 3, ଯାହା ପରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ,1952 ଭାବରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅଧିନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନଠାରୁ, ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସମଗ୍ର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟକୁ ବିସ୍ତାର କରିବ ଏବଂ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସୂଚୀ ଯଥାକ୍ରମେ ଅନୁଲଗ୍ନକ'A', 'B', 'C', 'D', 'E' ଏବଂ 'F' ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତିରେ ଉକ୍ତ ତାରିଖ ଠାରୁ ଉକ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଉକ୍ତ ଆଇନର ଅନୁସୂଚୀରେ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ 1937 ରେ ସଂଶୋଧନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏକମାତ୍ର ସଂଶୋଧନ ହେଉଛି, "ଧାରା 1 ର ଉପଧାରା (2) ପାଇଁ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପଧାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବ," ଏହା ସମଗ୍ର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟକୁ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ । "ଉକ୍ତ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ 1952ର ଅନୁଲଗ୍ନକ 'C' ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ପାଠ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାଏ, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚୀ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହୋଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା 1 ର ଉପଧାରା (2) ର ସଂଶୋଧନ ସହିତ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ୍ୟ ସମାନ ରହିଥାଏ । ଉକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ଉପ–ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଦୟାଭାଗ; ଏକ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାଗତ ଆଇନ ବିଚାରଧାରା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଚାରଧାରା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦାବି ରଖି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ବିଧବା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେହି ସମାନ ଦାବି ରଖିବେ ଯେପରି, ଉପ–ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ସେ ନିଜେ ଦାବି ରଖିଥିଲେ । ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ବିଧବାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବା ଦାବି ଏକ ସୀମିତ ଦାବି ହେବ, ଯାହାକୁ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ସଂଜ୍ଞା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁଥିରେ କୃଷି ଜମି ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ରହିବ ।

ତଥାପି, ଅପିଲକାରୀମାନେ *ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ମାମଲାରେ,* (1937) AIR 1941 Federal Court page 72 *ରେ* ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ଉକ୍ତ ମୂଳ ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । 1937ରେ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭାର ଆଇନଗତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାଞ୍ଚ କରି ସଂଘୀୟ ଅଦାଲତ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଆକ୍ଟ, 1935 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆଇନଗତ ପ୍ରବେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ତାଲିକାର ପ୍ରବେଶ 21 ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ପ୍ରାଦେଶିକ ବିଧାନସଭା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, କୃଷି ଜମିର ବିଭାଜନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନ କେବଳ ପ୍ରାଦେଶିକ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ, ତାଲିକା III ରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମବର୍ତ୍ତୀ ତାଲିକାରେ, ପ୍ରବେଶ 7 "କୃଷି ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର" ଥିଲା । ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ ଜଣେ

ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର 'ସମ୍ପତ୍ତି' କିମ୍ବା 'ପୃଥକ ସମ୍ପତ୍ତି' କିମ୍ବା ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଦାବି ସହିତ ସାଧାରଣ ଭାବରେ କାରବାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏହା କୃଷି ଜମି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଏପରି ଏକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭାର ଦକ୍ଷତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଶବ୍ଦକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । "ଯେତେବେଳେ ସୀମିତ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କ୍ଷମତା ଥିବା ବିଧାନସଭା ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ, ସେତେବେଳେ ଅନୁମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଏହା ସେହି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ଯାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ ନୁହେଁ ।" ତେଣୁ, ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ପରିସରରୁ କୃଷି ଜମିକୁ ବାଦ ଦେଇ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସୀମିତ କରିଥିଲେ ।

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟର ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ 1952ର ଉକ୍ତ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ପାଇଁ ସମାନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ 22 ଜୁଲାଇ, 1953ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ମିଳିଛି । ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ଅଧୀନରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରବେଶ କିଛି ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ସମ୍ବିଧାନର 7ମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା III ଭାବରେ ସମବର୍ତ୍ତୀ ତାଲିକାରେ ପ୍ରବେଶ 5 ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ:

> "ବିବାହ ଏବଂ ଛାଡପତ୍ର; ଶିଶୁ ଏବଂ ନାବାଳକ; ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ; ଇଚ୍ଛାପତ୍ର, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର; ଯୌଥ ପରିବାର ଏବଂ ବିଭାଜନ; ଏହି ସମ୍ବିଧାନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଥିଲା ।"

ପ୍ରବେଶ 5 ରୁ କୃଷି ଜମିକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଇଚ୍ଛାପତ୍ର, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସହିତ ଯୌଥ ପରିବାର ଏବଂ ବିଭାଜନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଯଦିଓ ସମବର୍ତ୍ତୀ ତାଲିକାର ପ୍ରବେଶ 6, କୃଷି ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ବୁଝାଏ, କୃଷି ଏବଂ କୃଷି ଜମିର ହସ୍ତାନ୍ତର ଏବଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନକରଣ ସମେତ ଜମିକୁ ରାଜ୍ୟ ତାଲିକାର ପ୍ରବେଶ 14 ଏବଂ 18 ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟର ବିଧାନସଭା, କୃଷି ଜମି ସମେତ ଯୌଥ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏକ ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା । ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ,1937ର ଭାଷା ମୂଳ ଅଧିନିୟମ ଭଳି ସାଧାରଣ ଅଟେ । 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଏବଂ 'ମିଳିତ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦାବି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ । ତେଣୁ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ କୃଷି ଜମିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଯେପରି ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରତିକାରାତ୍ମକ ଅଧିନିୟମ ଯାହା 1937 ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ପୂର୍ବରୁ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସମ୍ପର୍କିତ ବିଧବାଙ୍କ କଷ୍ଟକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ; ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଲାଭଦାୟକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା

ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଶବ୍ଦ ଅଧୀନରେ କୃଷି ଜମିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ଧାରା 254(2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଏହା ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

ତଥାପି, ଅପିଲକାରୀମାନେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ଯଥା ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର (କୃଷି ଜମିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1954 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଶବ୍ଦଟି କୃଷି ଜମି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମଟି 15 ଅକ୍ଟୋବର 1954ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରି ପାଇଥିଲା ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1954 ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର (କୃଷି ଜମିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1954 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, 1952 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ କୃଷି ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଖଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଢଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କୃଷି ଜମିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ । ସମଗ୍ର ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କୃଷି ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ । 'ସମ୍ପତ୍ତି' ଶବ୍ଦଟି ଏକ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଯାହା କୃଷି ଜମି ସମେତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଆକ୍ଟ, 1935 ଥିବା ବୈଧାନିକ ପ୍ରବେଶ ଯୋଗୁଁ ତତ୍କାଳୀନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ମୂଳ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ଏକ ସୀମିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କୃଷି ଜମି ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାକୁ ବାଦ ଦେଇଥିଲା । ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937 ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ଅନୁପାତ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ଯେ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ 1952ର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1937ର ପ୍ରୟୋଗକୁ 1954ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ସୀମିତ କରିଥିଲା । ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, 1954ର ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟାପକ ସତର୍କତା ସହିତ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, 1952 ପରି କୃଷି ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଣୀତ ହିନ୍ଦୁ ମହିଳାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ପରିସରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିନିୟମଟି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣାତ୍ମକ ଅଟେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଉପସଂହାର ସହିତ ସହମତ, ତେଣୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରୁନାହୁଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଏବଂ ଉପସଂହାରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ ଏବଂ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ । ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲଟି ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ । "

ଅନୁବାଦକ : -   ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ